

Til beslutningsforslag nr. B 56. Betænkning afgivet af Boligudvalget den 11. juni 1992

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af klagenævn for det almennyttige boligområde

[af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til boligministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Det Konservative Folkepartis, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) er, som Socialdemokratiets ordfører gav udtryk for ved 1. behandling af forslaget, principielt enigt i forslagets intentioner, nemlig at give lejere i almennyttigt boligbyggeri en klageadgang.

Socialdemokratiet mener imidlertid, at dette forslag til oprettelse af et klagenævn er forkert i sit indhold. Det vil nemlig kun gælde for lejere i de kommuner, hvor der eksisterer huslejenævn. Socialdemokratiet ønsker huslejenævn oprettet i samtlige kommuner, men det er som bekendt ikke tilfældet nu, og derfor vil forslaget virke skævt og ikke stille alle lejere ens.

Hertil kommer, at Socialdemokratiet ønsker alle lejeres retsstilling forbedret, også lejere i privat udlejningsbyggeri. Dette ønske er ikke imødekommet med beslutningsforslaget.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*. Mindretallet støt-

ter forslaget, som det er formuleret, men gør opmærksom på, at der i forslagets bemærkninger ikke er taget tilstrækkelig højde for, at forholdene inden for det almennyttige byggeri adskiller sig afgørende fra ejendomsforholdene i den private udlejningssektor. Efter mindretallets opfattelse må regler om klagenævn udformes sådan, at lejerrepræsentationen bliver virkelig repræsentativ for lejerne i den almennyttige sektor. Ordningen må formentlig, især hvor beboerdemokratiet er helt gennemført, udformes som en mindretalsbeskyttelse for den enkelte eller flere lejere, der i boligselskaberne udsættes for urimeligheder fra et flertal.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret*.

Ved 1. behandling af forslaget udtrykte stort set alle, herunder også boligministeren, sig positivt over for tanken om, at også lejere i sociale boligselskaber gennem et ankenævn skulle have mulighed for at klage over deres husleje. Lejerne havde derfor en naturlig forventning om, at der så også skete noget på området.

Den massive afvisning af forslaget, der er tale om, tyder på, at flertallet ikke har ment noget med alle de fine ord. Argumenterne for ikke at støtte forslaget har først og fremmest været, at bemærkningerne ikke kunne accepteres. Det er en dårlig undskyldning. For det første lovgives der ikke på bemærkninger, og for det andet er der tale om et forslag til folketingsbeslutning, som pålægger boligministeren at